

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 18 grudnia 2017 r.

DKK1-430/1/17/MAB

DECYZJA nr DKK- 200/2017

Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz.U. z 2017 r., poz. 229 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej wszczętego z urzędu, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na DOM Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Częstochowie karę pieniężną w wysokości 26 544 zł (słownie: dwadzieścia sześć tysięcy pięćset czterdzieści cztery złote), stanowiącej równowartość 6 000 euro (słownie: sześć tysięcy euro), płatną do budżetu państwa, z tytułu nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ust. 1 tej ustawy w toku wszczętego 9 marca 2017 r. postępowania antymonopolowego w sprawie koncentracji, polegającej na przejęciu przez ASSA ABLOY Entrance Systems Poland sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie kontroli nad LOB S.A. z siedzibą w Lesznie (sygn. akt DKK1-421/15/17/MAB).

UZASADNIENIE

W dniu 9 marca 2017 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Prezesem Urzędu” lub „organem antymonopolowym”, na podstawie art. 13 ust. 1 oraz ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. z 2017 r., poz. 229 ze zm.), zwanej dalej także „*ustawą o ochronie konkurencji*” lub „*ustawą antymonopolową*”, wszczął na

wniosek ASSA ABLOY Entrance Systems Poland sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, dalej także „AA”, postępowanie antymonopolowe w sprawie koncentracji, polegającej na przejęciu przez AA kontroli nad LOB S.A. z siedzibą w Lesznie, dalej także „LOB” (sygn. akt DKK1-421/15/17/MAB).

W toku tego postępowania Prezes Urzędu, działając na podstawie art. 50 ust. 1 i 2 ustawy antymonopolowej, pismem z 22 maja 2017 r. r. wezwał konkurentów i kontrahentów AA i LOB, w tym DOM Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Częstochowie, zwaną dalej „DOM” lub „Spółką”, do nadesłania danych i informacji dotyczących m.in.:

1. ilości (w sztukach) i wartości (w tysiącach złotych) sprzedaży produkcji własnej w Polsce, produkcji pochodzącej od innych polskich producentów oraz produkcji pochodzącej z importu poszczególnych rozwiązań w dziedzinie otwierania drzwi;
2. opisanie sposobu dystrybucji produktów, w tym określenie znaczenia dystrybutorów hurtowych i detalicznych oraz roli sprzedaży bezpośredniej odbiorcom końcowym;
3. oceny stanu konkurencji na rynku produkcji poszczególnych rozwiązań w dziedzinie otwierania drzwi;
4. prób wejścia na polski rynek sprzedaży poszczególnych rozwiązań w dziedzinie otwierania drzwi producentów z innych krajów UE lub spoza UE;
5. ogólnej opinii na temat zamiaru koncentracji AA i LOB.

Zgodnie z dyspozycją art. 50 ust. 2 ustawy antymonopolowej powyższe żądanie Prezesa Urzędu zawierało wskazanie zakresu informacji, celu żądania i terminu udzielenia informacji oraz pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. W ww. piśmie Prezes Urzędu określił wzywanych przedsiębiorcom, w tym DOM, 14-dniowy termin udzielenia informacji. Pismo zostało doręczone Spółce w dniu 29 maja 2012 r. Termin na udzielenie odpowiedzi bezskutecznie upłynął w dniu 12 czerwca 2017 r. W związku z tym pismem z dnia 7 lipca 2017 r. Prezes Urzędu ponownie wezwał Spółkę do udzielenia żądanych informacji w terminie do 17 lipca 2017 r. Wezwanie to zostało doręczone w dniu 12 lipca 2017 r. Termin na udzielenie odpowiedzi bezskutecznie upłynął w dniu 17 lipca 2017 r.

W związku z powyższym postanowieniem z dnia 1 sierpnia 2017 r. nr DKK-

46/2017 organ antymonopolowy wszczął na podstawie art. 47 ust. 1 w związku z art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji postępowanie w sprawie nałożenia na DOM kary pieniężnej z tytułu nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ust. 1 tej ustawy w toku wszczętego w dniu 9 marca 2017 r. postępowania antymonopolowego w sprawie koncentracji, polegającej na przejęciu przez AA kontroli nad LOB.

Jednocześnie postanowieniem nr DKK-47/2017 z 1 sierpnia 2017 r. organ antymonopolowy zaliczył w poczet materiału dowodowego niniejszego postępowania dokumenty uzyskane w trakcie postępowania antymonopolowego w sprawie koncentracji, polegającej na przejęciu przez AA kontroli nad LOB, tj.:

- 1) pismo Prezesa Urzędu z dnia 22 maja 2017 r., wzywające DOM do przedstawienia informacji niezbędnych w toczącym się postępowaniu antymonopolowym wraz z potwierdzeniem jego odbioru przez DOM,
- 2) pismo Prezesa Urzędu z dnia 7 lipca 2017 r., ponownie wzywające DOM do przedstawienia informacji niezbędnych w toczącym się postępowaniu antymonopolowym wraz z potwierdzeniem jego odbioru.

Zawiadamiając DOM pismem z 2 sierpnia 2017 r. o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary i zaliczeniu materiału dowodowego Prezes Urzędu wezwał Spółkę do:

1. ustosunkowania się do postawionego zarzutu,
2. wyjaśnienia przyczyn nieudzielenia Prezesowi Urzędu żądanych informacji,
3. podania wielkości przychodu osiągniętego przez DOM w 2016 r.

Zawiadomienie to zostało doręczone Spółce w dniu 8 sierpnia 2017 r.

Pismem z 11 sierpnia 2017 r. (doręczonym 16 sierpnia 2017 r.) DOM ustosunkował się do postawionego zarzutu oraz jednocześnie przedstawił informacje żądane przez Prezesa Urzędu w pismach z 22 maja i 7 lipca 2017 r.

Spółka wyjaśniła także, że nieudzielenie odpowiedzi w terminach zakreślonych przez Prezesa Urzędu wynikało z niedopełnienia obowiązków służbowych przez prokurenta Spółki. Celem DOM nie było utrudnianie postępowania antymonopolowego, a brak zadośćuczynienia wezwaniu Prezesa Urzędu nie miał charakteru celowego. Jednocześnie z wyjaśnieniami Spółka przedstawiła dane żądane przez organ antymonopolowy w wezwaniach z 22 maja i 7 lipca 2017 r.

Spółka poinformowała, iż w 2016 r. osiągnęła przychód w wysokości

[tajemnica przedsiębiorstwa] PLN.

Powołując się na wskazane wyżej okoliczności Spółka wniosła o odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej.

Pismem z 30 października 2017 r. (doręczonym Spółce 6 listopada 2017 r.) organ antymonopolowy przedstawił DOM Szczegółowe Uzasadnienie Zarzutów wraz z planowanym rozstrzygnięciem w sprawie nałożenia kary pieniężnej oraz poinformował Spółkę o prawie (1) zapoznania się z całością akt zgromadzonych w sprawie oraz (2) przedstawienia swojego stanowiska odnośnie do zgromadzonego materiału dowodowego, wskazując miejsce i termin 14 dni.

20 listopada 2017 r. DOM ustosunkowując się do Szczegółowego Uzasadnienia Zarzutów podtrzymał swoje wcześniejsze wyjaśnienia wskazując, że niedopełnienie zadość wezwaniu Prezesa Urzędu było wynikiem zaniedbania obowiązków przez jednego pracownika Spółki. Działanie to nie miało zatem charakteru celowego, a DOM przedstawił w końcu żądane informacje. Jednocześnie Spółka wniosła o odstąpienie od nałożenia kary ze względu na jej trudną sytuację finansową.

W oparciu o przedstawiony stan faktyczny organ antymonopolowy zważył, co następuje:

Prezes Urzędu jest centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów. Wszelkie działania Prezesa Urzędu podejmowane są w interesie publicznym, mając na uwadze ochronę konkurencji i praw konsumentów. W związku z powyższym Prezesowi Urzędu przyznano szczególne kompetencje związane ze sprawowaniem kontroli przestrzegania przez przedsiębiorców przepisów ustawy antymonopolowej.

Wskazane okoliczności zdecydowały między innymi, że przedsiębiorcy zostali zobowiązani - na mocy art. 50 ust. 1 ustawy antymonopolowej - do przedkładania organowi antymonopolowemu wszelkich koniecznych informacji na jego żądanie. Oznacza to, iż obowiązek udzielenia odpowiedzi w pełnym zakresie i wyznaczonym terminie ciąży na każdym przedsiębiorcy, do którego Prezes Urzędu zwróci się z żądaniem udzielenia informacji.¹ Zakres informacji wymaganych od

¹ E. Modzelewska-Wąchal, Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, TWIGGER, Warszawa 2002, s. 222.

przedsiębiorców określa Prezes Urzędu, przy czym zasadniczo nie mogą oni kwestionować zakresu żądania, bowiem ocena, czy żądane materiały są niezbędne do realizacji zadań przez Prezesa Urzędu, należy do tego organu.²

W celu efektywnego egzekwowania obowiązków, jakie spoczywają na przedsiębiorcach w zakresie wynikającym z ustawy antymonopolowej, Prezesowi Urzędu zostały nadane przez ustawodawcę instrumenty umożliwiające dyscyplinowanie przedsiębiorców w zakresie wykonywania przepisów ww. ustawy. Takim uprawnieniem jest między innymi art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy antymonopolowej, który przewiduje możliwość nałożenia w drodze decyzji kary pieniężnej, jeżeli przedsiębiorca, choćby nieumyślnie, nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy antymonopolowej. Prezes Urzędu na podstawie tego przepisu może wymierzyć karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro. Zgodnie z art. 5 ustawy antymonopolowej wartość euro podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary pieniężnej. Średni kurs euro ogłoszony przez NBP w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary, tj. w dniu 30 grudnia 2016 r., wyniósł 4,4240 zł.

O zastosowaniu sankcji, jak i o jej wysokości decyduje Prezes Urzędu w ramach uznania administracyjnego, kierując się przede wszystkim zasadami określonymi w art. 111 ust. 1 ustawy antymonopolowej, tj. uwzględniając w szczególności okoliczności naruszenia przepisów ustawy oraz uprzednie naruszenie przepisów ustawy, a także, w przypadku kary pieniężnej, o której mowa w art. 106 ust. 2, wpływ naruszenia na przebieg i termin zakończenia postępowania.

Kara pieniężna za nieudzielenie informacji określona w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy antymonopolowej ma charakter:

1. represyjny - nakładana jest za naruszenie ustawowego obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu;
2. prewencyjny - ma zapobiegać podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcać do naruszania prawa;

² Wyrok SA z dnia 16 grudnia 1998 r., XVII Ama 62/98.

3. dyscyplinujący - zagrożenie nią, czyli potencjalna możliwość nałożenia kary pieniężnej przez Prezesa Urzędu, ma skłaniać przedsiębiorców do udzielania żądanych informacji i dokumentów.

Takie też stanowisko wyraził Sąd Najwyższy w wyroku z 7 kwietnia 2004 r. (sygn. III SK 31/04), w którym stwierdził, iż kara pieniężna określona w art. 101 ust. 2 pkt 2 lit. b) nieobowiązującej już ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (obecnie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy antymonopolowej) jest sankcją za niedopełnienie obowiązku i ma ona na celu zniechęcenie przedsiębiorców do nieprzestrzegania obowiązku udzielenia informacji na żądanie Prezesa Urzędu. Zdaniem Sądu, cel ten wymaga przyjęcia możliwości nałożenia na przedsiębiorcę kary nie tylko wówczas, gdy do chwili wydania przez Prezesa Urzędu decyzji o nałożeniu kary nie została udzielona jakakolwiek informacja, ale także wówczas, gdy żądana informacja została udzielona ze znacznym opóźnieniem. Z treści powołanego orzeczenia można wywnioskować, że karą pieniężną może skutkować nie tylko zaniechanie udzielenia odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu, ale także udzielenie odpowiedzi po wyznaczonym terminie. W interesie Prezesa Urzędu leży bowiem zapobieganie sytuacjom, w których przedsiębiorcy nie udzielają odpowiedzi na jego żądanie. Podkreślić należy, że ustawodawca szeroko zakreśla odpowiedzialność przedsiębiorcy za naruszenia typu proceduralnego, czego wyrazem jest zagrożenie sankcją w postaci nałożenia kary pieniężnej nawet w przypadku nieumyślnego nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa Urzędu.

W niniejszej sprawie Prezes Urzędu uznał za konieczne nałożenie na DOM kary pieniężnej z uwagi na fakt nieudzielenia w wyznaczonym terminie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy antymonopolowej w toku wszczętego w dniu 9 marca 2017 r. postępowania antymonopolowego w sprawie koncentracji, polegającej na przejęciu przez AA kontroli nad LOB. Chociaż art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy antymonopolowej stanowi o nałożeniu kary pieniężnej w razie nieudzielenia informacji lub w razie udzielenia informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd i nie mówi wprost o sankcjonowaniu karą pieniężną przekroczenia przez przedsiębiorcę terminu na udzielenie informacji, to oczywiste jest, że sformułowanie "*nieudzielenie informacji*" oznacza w kontekście celu tego przepisu, jego istotnego sensu normatywnego, zarówno nieudzielenie informacji w

ogóle, jak i udzielenie informacji po wyznaczonym przez Prezesa Urzędu terminie³. Zważywszy, że przekazanie Prezesowi Urzędu stosownych informacji ma służyć sprawnemu i efektywnemu przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego należy przyjąć, że nieudzielenie informacji w terminie (udzielenie jej po upływie wyznaczonego terminu) stanowi taką samą przeszkodę w osiągnięciu tego celu, jak nieudzielenie jej w ogóle⁴.

Prezes Urzędu zdecydował o nałożeniu na DOM kary pieniężnej w wysokości 26 544 PLN, co stanowi równowartość 6 000 euro. Nakładając karę pieniężną organ antymonopolowy wziął pod uwagę fakt naruszenia przez Spółkę obowiązku, o którym mowa w art. 50 ustawy antymonopolowej, skutkującym sankcją określoną w art. 106 ust. 2 pkt 2 tej ustawy, poprzez nieudzielenie przez nią odpowiedzi na żądanie Prezesa Urzędu w wyznaczonym terminie, ale dopiero po upływie 64 dni od wezwania i po otrzymaniu zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej.

Informacje żądane przez Prezesa Urzędu, w tym m.in. dotyczące ilości (w sztukach) i wartości (w tysiącach złotych) sprzedaży przez Spółkę produkcji własnej w Polsce, produkcji pochodzącej od innych polskich producentów oraz produkcji pochodzącej z importu poszczególnych rozwiązań w dziedzinie otwierania drzwi; opisanie sposobu dystrybucji produktów, w tym określenie znaczenia dystrybutorów hurtowych i detalicznych oraz roli sprzedaży bezpośredniej odbiorcom końcowym; ocena stanu konkurencji na rynku produkcji poszczególnych rozwiązań w dziedzinie otwierania drzwi; prób wejścia na polski rynek sprzedaży poszczególnych rozwiązań w dziedzinie otwierania drzwi producentów z innych krajów UE lub spoza UE oraz ogólnej opinii na temat zamiaru koncentracji AA i LOB, miały dla organu antymonopolowego istotne znaczenie przy ocenie zamiaru tej koncentracji i jej skutków rynkowych z uwagi na fakt, iż jej uczestnicy byli i są jednymi z największych podmiotów działających na krajowych rynkach wprowadzania do obrotu poszczególnych rozwiązań w dziedzinie otwierania drzwi, DOM zaś jest ich istotnym konkurentem.

Podkreślić również należy, iż postępowanie antymonopolowe w sprawie koncentracji, stosownie do treści art. 96 ust. 1 oraz 96a ustawy antymonopolowej,

³ Por. wyrok SN z dnia 7 kwietnia 2004 r., III SK 31/04.

⁴ Ibidem.

powinno być zakończone nie później niż w terminie 5 miesięcy od dnia jego wszczęcia. Zwrócenie się przez Prezesa Urzędu do przedsiębiorców z żądaniem udzielenia informacji na podstawie art. 50 ustawy antymonopolowej nie przerywa ani nie przedłuża terminu rozstrzygnięcia sprawy. W związku z tym zagrożenie sankcją przewidzianą w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy antymonopolowej jest jedynym środkiem, jakim dysponuje organ antymonopolowy, aby wymóc na ankietowanych przedsiębiorcach udzielenie informacji w określonym terminie, który pozwala na uwzględnienie uzyskanych odpowiedzi przy ocenie danej koncentracji i przed zakończeniem postępowania. W przedmiotowej sprawie pismo DOM wpłynęło do Prezesa Urzędu ponad dwa miesiące po upływie terminu na dostarczenie odpowiedzi (okres od 12 czerwca do 16 sierpnia 2017 r.). Skutkiem takiego zachowania Spółki było faktyczne wydłużenie przeprowadzanych analiz rynkowych, wynikające z oczekiwania na odpowiedź Spółki, a co za tym idzie bardzo znacząco utrudniło wcześniejsze rozstrzygnięcie postępowania w sprawie koncentracji AA i LOB.

Ustalając wysokość kary pieniężnej Prezes Urzędu wziął pod uwagę stopień zawinienia, objawiający się w możliwości udzielenia odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu i jego zaniechaniu. Gdyby nie wszczęcie niniejszego postępowania Spółka mogłaby w ogóle nie udzielić żądanych przez Prezesa Urzędu informacji. Świadczy o tym chociażby fakt, że pierwszy kontakt DOM z organem antymonopolowym miał miejsce dopiero po wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary. Dodatkowo, z samych wyjaśnień Spółki wynika, że podjęta ona czynności zmierzające do zebrania żądanych przez Prezesa Urzędu informacji dopiero po wszczęciu niniejszego postępowania. Istotne jest także to, że z wyjaśnień DOM jednoznacznie wynika, że dwutygodniowy termin na udzielenie odpowiedzi był wystarczający do zebrania odpowiednich informacji i przygotowania odpowiedzi. W konsekwencji późniejsze udzielenie przez DOM odpowiedzi na żądanie organu antymonopolowego, doręczone z ponad dwumiesięcznym opóźnieniem, należy uznać za naruszenie przepisów ustawy antymonopolowej, o którym mowa w art. 106 ust. 2 pkt 2 tej ustawy.

Należy zauważyć, że sama Spółka, podkreślając brak złej woli w terminowym przesłaniu odpowiedzi, wskazuje jednocześnie, że przyczyny tego zaniechania leżały po jej stronie i wynikały ze złego wykonywania obowiązków służbowych

przez jednego z jej pracowników. Nie ulega jednak wątpliwości, że wewnętrzny podział zadań i egzekwowanie przez Spółkę obowiązków od swoich pracowników nie może stanowić okoliczności łagodzącej w przedmiotowej sprawie. Trudnym byłoby, na gruncie obowiązującego prawa, zaakceptowanie poglądu, że brak należytego wykonywania zadań przez pracownika przedsiębiorcy jest okolicznością, która zawiesza wykonywanie ciężących na przedsiębiorcy obowiązków administracyjnoprawnych czy też cywilnoprawnych. Z tego powodu ryzyko negatywnych dla przedsiębiorcy skutków, wynikających z braku należytego wykonywania zadań przez pracownika przedsiębiorcy, ponosi on sam. Jak wyżej wskazano, w przedmiotowej sprawie doszło do znacznego opóźnienia w udzieleniu informacji żądanych przez organ antymonopolowy (ponad dwa miesiące). Oznacza to, że nie udzielając odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu DOM zaniechał wykonania swojego ustawowego obowiązku z przyczyn leżących po jego stronie i za które odpowiadał. Jednocześnie okoliczności naruszenia przepisów ustawy antymonopolowej oraz wyjaśnienia Spółki w tym zakresie przemawiają za stwierdzeniem, że Spółka nie udzieliła żądanych informacji nieumyślnie.

Kara pieniężna przewidziana w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy antymonopolowej jest sankcją nakładaną na przedsiębiorcę za niedopełnienie obowiązku udzielenia na żądanie Prezesa Urzędu informacji niezbędnych do wszczęcia i prowadzenia - w interesie publicznym (art. 1 ust. 1 ww. ustawy) - postępowania antymonopolowego, w tym postępowania w sprawie koncentracji. Ma ona na celu zniechęcenie przedsiębiorców do nieprzestrzegania obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu. Odmienne założenie osłabiłoby znacznie prewencyjną, represyjną i dyscyplinującą funkcję tej kary.

Zdaniem Prezesa Urzędu wymierzona kara pieniężna jest adekwatna do stopnia zawinienia DOM i skutecznie zapobiegnie naruszeniom ustawy antymonopolowej przez tę Spółkę w przyszłości. Spełnia również swoją rolę ogólnoprewencyjną, zniechęcającą do naruszenia prawa przez przedsiębiorców. Należy zarazem zauważyć, że wymiar kary wyznaczony w wysokości ok. [tajemnica przedsiębiorstwa] % górnej granicy zagrożenia ustawowego uwzględnia istotną okoliczność łagodzącą, wpływającą na obniżenie wysokości kary pieniężnej, a mianowicie fakt, iż Spółka ostatecznie przesłała żądane informacje, które mogły być wykorzystane w toczącym się postępowaniu antymonopolowym w sprawie

koncentracji AA i LOB.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności Prezes Urzędu orzekł, jak w sentencji decyzji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy antymonopolowej karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Zgodnie z art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479(28) § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1822 ze zm.) od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia.

Zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 9 w związku z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 623 ze zm.), odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podlega opłacie stałej w kwocie 1000 zł.

Zgodnie z art. 103 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie.

Zgodnie z art. 105 ust. 1 i ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, wniosek o przyznanie zwolnienia od kosztów sądowych należy zgłosić na piśmie lub ustnie do protokołu w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy.

Stosownie do treści art. 117 § 1, § 3 i § 4 Kodeksu postępowania cywilnego strona zwolniona przez sąd od kosztów sądowych w całości lub części, może domagać się ustanowienia adwokata lub radcy prawnego.

Osoba prawna lub inna jednostka organizacyjna, której ustawa przyznaje zdolność sądową, niezwolniona przez sąd od kosztów sądowych, może się domagać ustanowienia adwokata lub radcy prawnego, jeżeli wykaze, że nie ma dostatecznych środków na poniesienie kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego.

Wniosek o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego strona zgłasza wraz z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych lub osobno, na piśmie lub ustnie do protokołu, w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy.

*Z upoważnienia Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów*

*Dyrektor Departamentu Kontroli Koncentracji
Robert Kamiński*

Otrzymuje:

DOM Polska Sp. z o.o.
ul. Krótka 7/9
42-200 Częstochowa